

(bandhv-esá), bandhu-esá, m., *Erkundigung*
[2. es á] *nach der Verwandtschaft* [bándhu].
-é 406,16 prá yé me ~ (â) gâ(va)m vocanta
súráyas.

bápsat siehe bhas.

babhrí, a., von bhrí, 1) *tragend*, insbesondere
2) mit Acc. des Getragenen.
-is 1) akrás 235,12. — 2) vájram 464,4.

babhrú, a. [Cu. 416], rothbraun, braun, als
Brandfarbe von einer Wurzel mit der Bedeu-
tung brennen [Cu. 415], dem althochd. brún
verwandt. So erscheint es als Beiname 1) des
Rosses; 2) der Kuh; 3) des Rudra; 4) des
Soma; 5) des Agni; 6) der Würfel (ursprüng-
lich Nüsse); 7) gewisser Pflanzen; 8) als
Eigenname eines Sängers und Schützlings der
Açvinen.

-o 3) vṛṣabha, rudra -û [du.] 1) 328,22 (te,
224,15. — 4) 743,5; índrasya). 23. 24.
819,19. 20. -ávas 4) 745,2; 775,4.
-ús 3) 224,5. 9. — 5) 6. — 6) 860,5.
yúvā (agnis) 649,1. — 8) 384,14.
-úm 1) bradhnám váru- -ūnám [m.] 6) 860,14.
nasya 560,3. — 4) 810, -ūnám [f.] 7) (ósadhí-
7 neben hárim. — 8) nám) 923,1.
642,10. -usu [f.] 2) ádhi ~
-áve 3) vṛṣabháya 224, námñate, vṛṣā iva
8. — 4) 723,4 neben pátnīs abhí eti 140,6.
arunâya.

babhrú-dhūta, a., von Babhru [babhrú 8] (im
Wasser) durchgeschüttelt [dhūtā von dhū 4].
-ás sómás 384,11.

bárjaha, m., *Euter*.

-am 92,4 usrā iva ~ (ápa ûrnute).

barh, varh, heftig bewegen, reissen, stossen,
rollen.

Mit á entreissen [A.]. úd ausreissen (mit der
Wurzel) [A.].

ni zu Boden schmettern [A.].

prá 1) vorwärts rollen
das Rad [A.]; 2) fördern [A.]; 3) weg-
stossen [A.].

Stamm vřhá:

vi 1) zerstreuen, weg-
treiben [A.]; 2) zer-
stossen, zertrümmern
[A.]; 3) heraustreiben
Krankheit [A.] aus
den Gliedern [Ab.];
4) herumrollen ráthiā
iva cakrā, vom Bei-
schlaf.

-ámi vi 3) yáksmam
aksibhyām te u. s. w.
989,1—6.
-ati á púnar tág 887,5.
-áthas prá 2) krátum
221,6.
-as úd mā kákambíram
489,17.
-at prá 1) súras ca-
krám 130,9.
-eva [1. d. Opt.] vi 4)
836,7.
-á vi 2) dr̄dháni eid
486,9.

-a úd ráksas. 264,17
(sahámūlam). — prá
3) áprñatas 485,11.—
vi 1) abhiyújas 665,
8. — 4) téna 836,8.
-atát prá 1) súras ca-
krám 174,5; 312,12.
-atam vi 1) (ámivām)
515,2 (víšucím).
-atá vi 1) rápas 676,
21 (vísvak).

Impf. avřha:

-ás prá 1) cakrám súriasya 383,10.

Perf. vavarh:

-há [3. s.] ví 1) mŕdhas ~ ráthān iva 214,13.

Aor. varh:

-hi [3. s. me.] passivisch ví 2) mā īśā 287,17.

Aor. barh:

-hís ní čúṣṇam 312,12 | pŕthivyām cárūā 100,18:
(kútsāya). | purū sahásrā 324,3

-hit ní dásyūn ... hatvā | (cárūā).

Stamm des Caus. barháya (betont nur 53,7):

-as ní sahásrāni (vŕ- | devanidas 214,8; 502,
trāni) 53,6; ní námū- | 3.

-a (-á) ní ráksas 133,5; | — sám 547,12 siehe
břh.

barhánā, f., *Kraft, Macht* [von břh]; insbe-
sondere 2) *Macht über jemand* [G.]; 3) Instr.
als Adverb: *mit Macht, kräftiglich*; 4) viel-
leicht eine wuchtige Waffe, wie etwa ein
Schleuderstein.

-á [N.] 4) 166,6 ri- | sámpíktás). — 3) bei
náti paçvás súdhítā | krí 54,3; 268,5; 467,
íva ~. 5; bei anderen Ver-
ben des Thuns 56,5;

-á [I.] 1) 903,3 (divás | 425,1; 722,4; 781,5;
prá riricré); 485,6 | 848,9. — 4) ástrnāt
(ukthásya); 52,11 diám | ~ vipás aryás 672,7.
ánu cávasā ~ bhuvat. | -ás [A. pl.] 268,5 indras
— 2) kitavásya 860, | 7 (aksás mádhvā | tújas ~ à viveça.

barhánāvat, a., mit Kraft, Begeisterung
[barhánā] begabt; 2) neutr. als Adv. mit
Kraft, kräftiglich.

-at 2) 273,8. | -atá mánasā 54,5 (neben
prácinen).

(bárhas), n., Festigkeit, Stärke, Grösse [von
břh], enthalten in ádri-barhas (felsenfest),
und dvi-bárhas.

barhisád, a., auf der Opferstreu [barhís]
sitzend [sád von sad], von den Göttern; oder
2) auf der Opferstreu aufgestellt, von den
Somasäften.

-ádam índram 194,3; | -adas [Vo.] pitaraś
jyeſthátātim 398,1. | 841,4.

-ádā [du. f.] usásáná- | -ádas [N.] (pitáras) 841,
ktā 518,6. | 3. — 2) índavas 780,1.

bárhis̄tha, a., sehr kräftig, sehr erhaben [Su-
perl. von břh siehe břh, dem Sinne nach
zu břhát]; 2) n. als Adv. sehr kräftig, laut
oder begeistert.

-am 2) 247,1 prá . . agnáye . . arca.

barhismat, a., 1) mit Opferstreu [barhís] ver-
bunden; 2) der die Opferstreu [havís] be-
reitet hat oder zu bereiten pflegt.

-án 2) 756,4. | -adbhis 2) r̄sibhis 679,
-ate 2) 51,8; káráve | 14.

53,6; mánave 356,12. | -atí 1) r̄atis 117,1.

(barhisýa), barhisía, a., zur Opferstreu [barhís]
gehörig.

-eṣu nidhíṣu 841,5.